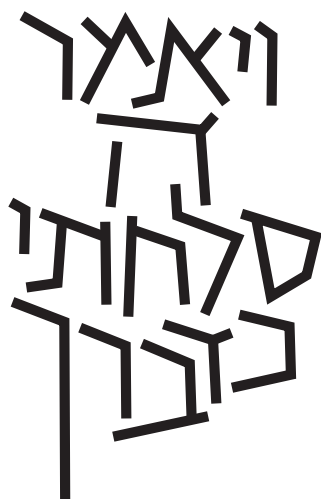

מתזור קורן ליום הכיפורים • נוסח אשכנז

קורן ירושלים

מתזזור קורן
ליום הכיפורים

ערוך ומוגה בידי
הרב דוד פוקס

•

הוצאת קורן ירושלים

מחזור קורן ליום הכיפורים
מהדורה רביעית, הדפסה שנייה © תשע"ז (2017)
הוצאת קורן ירושלים
ת"ד 4044 ירושלים 9104001
www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2017
© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2017
אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי
אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר
הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחבר.
אשכנז, מהדורה אישית, כריכה קשה, מסת"ב: 5-779-301-965-978.
אשכנז, מהדורה אישית, כריכת עור בהיר, מסת"ב: 7-788-301-965-978.
אשכנז, מהדורה אישית, כריכת עור כהה, מסת"ב: 8-794-301-965-978.

Printed in PRC

יכצא 2

תוכן

- 201 חזרת הש"ץ לשחרית
239 אבינו מלכנו
242 שיר של יום
247 סדר קריאת התורה
263 סדר הזכרת נשמות

מוסף

- 272 עמידה
285 חזרת הש"ץ למוסף
310 סדר העבודה

מנחה

- 355 קריאת התורה
364 עמידה
377 חזרת הש"ץ למנחה

נעילה

- 409 אשרי
412 עמידה
423 חזרת הש"ץ לנעילה
452 סיום התפילה

ערבית למוצאי יום הכיפורים

- 457 קריאת שמע וברכותיה
463 עמידה
471 ויתן לך
478 קידוש לבנה
483 סדר הבדלה
484 סדר ברית מילה
487 פיוטים וסליחות - הוספות
603 סדר העבודה 'אתה כוננת'

- מבוא למהדורה הראשונה ז
מבוא למהדורה החדשה ט

ערב יום הכיפורים

- 3 סדר כפרות
4 התרת נדרים
6 עירובין
7 מנחה לערב יום הכיפורים
25 הדלקת נרות
27 עטיפת טלית

ליל יום הכיפורים

- 33 תפילה זכה
42 כל נדרי
45 קבלת שבת
47 ערבית ליום הכיפורים
53 עמידה
66 סליחות
101 שיר הייחוד
121 שיר הכבוד

שחרית

- 127 השכמת הבוקר
129 ברכות התורה
130 עטיפת טלית
131 הכנה לתפילה
134 ברכות השחר
152 פסוקי דומרה
173 המלך
176 ברכו
184 קריאת שמע
189 עמידה

מבוא למהדורה הראשונה

במהדורה זאת של המחזור לימים הנראים השתדלנו לחדש כמה דברים שהמתפלל צריך להם מאוד:

נוסח תפילות הקבע הוא כנוסח התפילות בסידור התפילה "דע לפני מי אתה עומד" שבהוצאתנו. נוסח זה סודר מתוך יחס מיוחד לתפילה ולתכניה בעזרתו ובהדרכתו של ר' מאיר מדן הי"ו. ידיעותיו המרובות בענייני תפילה ולשונוותיה עשו את הנוסח למושלם, עד כמה שהיד מגעת.

הפיוטים ופירושים במחזור זה סודרו מחדש בהתאם למחזור המדעי שיצא לאור בהוצאתנו עבור מכון ליאו בק בניו-יורק בעריכת ד' גולדשמידט ז"ל. נוסח זה נקבע, כידוע, לאחר בדיקה בעשרות כתבי יד ודפוסים עתיקים. ד' גולדשמידט ז"ל פירש פירוש ממצה את כל פיוטי הימים הנראים במהדורתו הנ"ל ואנו הבאנו פירוש זה לפיוטים שבמהדורתנו.

ניקוד הפיוטים עבר הגהה נוספת בידי ש' בהט. אברהם פרנקל בדק את הפירוש כדי להתאימו למהדורה זאת. בעריכת המחזור לפי הנהוג היום בקהילות ישראל השתתף יונה פרנקל. תודתנו נתונה להם על עבודתם הרבה.

המחזור סודר באות קוֹרן, הידועה במקורותיה, אשר בה נדפס התנ"ך והסידור במהדורת קוֹרן.

עניין מיוחד הראוי להדגשה הוא דרך הדפסתם של הפיוטים:

יש פיוטים, אשר יש בהם שני חלקים בכל בית. פיוטים כאלה מתאימים להיאמר על ידי החזן והציבור בחילופין – החזן פותח בטור הראשון והקהל עונה בטור השני, כגון: החזן פותח "אתה הוא אלהינו" והקהל עונה את סוף המשפט "בשמים ובארץ", וכן צריך להיות בכל שאר בתי הפיוט.

בגלל ענייני ניגון וסיבות אחרות נשתבשה צורת אמירה זאת ונהגו היום, כמעט בכל בתי הכנסת, שהקהל אומר את סופו של הבית עם תחילתו של הבית הבא (כגון "בשמים ובארץ גיבור ונערץ"), דבר שמנוגד להיגיון, כי כך מצרפים את הטעון הפרדה ומפרידים את הטעון צירוף (וכן קרה, לדאבונו, גם בפיוטים אחרים כגון, "לאל עורך דין" או "האוחז ביד מדת משפט"). כדי לתקן

פגמים אלה ערכנו את הפיוטים כשסדר הדפסתם יבהיר כיצד על הציבור והחזן לאומרם.

פיוטים רבים אינם נאמרים היום בשלמותם. יש פיוטים שפגעה בהם הצנזורה הנוצרית (או שפחד מפני מלשינים גרם לקהילות להשמיט קטעים המדברים על הגויים) ויש פיוטים שקוצרו מטעמים אחרים. במהדורה זאת הבאנו פיוטים אלה בשלמותם (על פי מהדורת גולדשמידט, כאמור לעיל). כדי לא לבלבל את המתפלל, הדפסנו על רקע אפור את הקטעים שנהגו להשמיטם, וכך יוכל המתפלל לדלג ולמצוא בקלות את הנאמר על פי המנהג המקובל בבתי הכנסת בימינו.

אליהו קורן
ירושלים, התשכ"ב

מבוא למהדורה החדשה

אֲשֶׁר הִרְאִיתֵנִי צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת
 תָּשׁוּב תִּתְחַיֵּנִי וּמִתְהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי (תהלים עא, כ)
 מִחַיִּיתִי כָּעֵב פִּשְׁעֵיךָ וְכַעֲנַן חַטָּאוֹתֶיךָ
 שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גָּאֵלְתֶּיךָ (ישעיה מד, כב)

ביום זה כל קהילות ישראל ניצבות נוכח פני ה' כמלאכים, וגם מייחלות לרחמיו. יום זה הוא גם היום שבו משה ירד בפעם האחרונה מהר סיני ובישר לעם ישראל, שנתכפר עוונם ושהם רצויים ואהובים לפני המקום ברוך הוא. אם גם אנו נוכה לרחמים אלו, נוכל להתחיל שנה חדשה מלאים בתקווה ושמחים בקשר המחוזק עם ה'.

הכפרה אינה באה מאליה ועיצומו של יום אינו מכפר בלי תשובה. בזמן שבית המקדש עמד על תלו, היו שנים שבהן חוט השני שהיה תלוי ביום הכיפורים מעל ההיכל, נשאר אדום. האם ביכולתו של בשר ודם לחזור ולהתקרב לה' אחרי שהתרחק ממנו? אם אדם התמקד שנה שלמה בצרכיו האישיים ולא ברצון האלוהי, האם בכוחו לשוב ולהיות שליח ה' עלי אדמות? אלמלא הפתח שפתח לנו ה' אחרי שהאדם חטא, לא הייתה לו רשות להמשיך ולהתקיים. אך לאדם ישנו כוח התפילה שניתן לו מאת ה', כדברי ה' לעמו במדרש (שמות רבה לה, ד): "דברים אני מבקש! שנאמר 'קחו עמכם דברים ושובו אל ה'", ואני מוחל על כל עונותיכם!" מילים פשוטות שאומרים מכל הלב עשויות לחולל מהפכות בעולם ובאדם. עלינו אפוא להיות ערים לכוח שבפינו, נחושים להפוך את חוט השני ללב, ומסוגלים להשיג חנינה לעצמנו ולעמנו.

הוצאת קורן קיבלה על עצמה את האחריות הכבדה לערוך את מילות התפילה בעלות הכוח הרוחני הכביר, למי שעומד לאומרן ביום הכיפורים לפני בוראו. מלאכות רבות כרוכות בהכנת מחזור תפילה – בירור קפדני של נוסח התפילות, הגהה מדוקדקת, תכנון המבנה ועימוד מחושב. מטרתם של כל אלה לשרת את המתפלל. כמוכן, אין בזה כדי להחליף את כוונת הלב, אך בהחלט עשינו את מרב המאמצים בכלים שברשותנו, להעצים את המעמד הרם הזה.

על עיקר עריכת נוסח התפילות ותוכן ההערות שקד שעות רבות הרב דוד פוקס בכישרונו הייחודי, והרב חגן בניהו סייע וייעץ לו. את המחזור עימדה אסתר באר על פי העקרונות שקבע אליהו קורן ז"ל. למלאכת ההגהה נרתמו הרב ברוך ברנר, הרב ישראל אליצור ואפרת גרוס, ועל עיצוב הכריכה עמל אליהו משגב.

- מן הראוי לציין כמה הבדלים בין המהדורה הקודמת של המחזור ובין מהדורה זו:
- שיפרנו את העריכה ואת העיצוב, והוספנו הנחיות רבות הפותחות את קטעי התפילה.
- אין פירוש או ביאור לפיוטים.
- את כל הפיוטים וחלקי הפיוטים שאומרים בקצת קהילות והופיעו בעבר באפור, העברנו לסוף המחזור.
- במקומות שיש בהם הבדלים בין נוסח אשכנז ונוסח ספרד, הוספנו הנחיות והשלמנו את חלקי התפילה, כדי לסייע למתפלל להתמצא בתפילה גם כששליח הציבור מתפלל בנוסח שאינו שלו. לדוגמה, בנוסח אשכנז הוספנו בפסוקי דזמרה מזמורים שאומרים רק בנוסח ספרד.

הוצאת קורן עשתה את מרב המאמצים כדי שישראל לא ייכשלו בלשונם... ואל יאמר פיהם דבר שלא ברצונך. אנו תקווה שלא נפלה תקלה מתחת ידינו, ושסייענו למחלים פני ה', שאמרי פיהם יהיו לרצון.

'אֶת לְחֵשִׁי עֲנֶה נָא. וְעֲקִי רִצְּהָ נָא. הָאֵל קְדוֹשׁ
 'קְרַבְנִי לְתוֹרַתְךָ, לְמִדְּנוּ מִצְוֹתֶיךָ, הוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ,
 הֵט לִבֵּנוּ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וּמוֹל אֶת לִבְבָנוּ לְאַהֲבַתְךָ
 וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם'

יהושע מילר, עורך ראשי
 ירושלים, ר"ח אלול ה'תשע"ה

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה
מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם

במדבר כט, ז

טו
יוֹם כִּפּוּרִים

הוא

לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

ויקרא כג, כח

ליל יום הכיפורים

- 33 תפילה זכה
- 42 כל נדרי
- 47 ערבית ליום הכיפורים
- 101 שיר הייחוד
- 121 שיר הכבוד

תפילה זכה

"מצות וידוי של ערב יום הכיפורים, שצריך להתוודות כדי שיוכנס ליום בתשובה, הוא עם חשיכה סמוך ליום עצמו... ואף על פי שהתוודה קודם אכילה, חור ומתוודה במונו עם חשיכה" (רמב"ן, יומא פו ע"ב). אף ששיטת הרמב"ן לא נפסקה להלכה, רבים מקפידים לומר תפילה זכה שבה וידוי לפני חשכה. מקורו של הנוסח המקובל ביחיי אדם' קמד, כ.

נשים אומרות תפילה זו בלשון נקבה, ומשמטות את המילים שבסוגריים.

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, אֵב הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת, אֲשֶׁר יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים, וְאַתָּה בְּרֵאתָ אֶת הָאָדָם לְהִיטִיב לוֹ בְּאַחֲרִיתוֹ, וּבְרֵאתָ לוֹ שְׁנֵי יָצָרִים, יָצָר טוֹב וְיָצָר רָע, כְּדִי שֶׁתְּהִיָּה הַבְּחִירָה בְּיָדוֹ לִבְחֹר בְּטוֹב אוֹ בְּרָע וְכִדֵּי לִתֵּן לוֹ שֶׁכָּר טוֹב עַל טוֹב בְּחִירָתוֹ, כִּי כֵן גְּזַרְהָ חֲכַמְתְּךָ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: רֵאָה נִתְתִּי לִפְנֵיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַטּוֹב, וְאֶת־הַמּוֹת וְאֶת־הָרָע: וּבְחִרְתָּ בְּחַיִּים:

דברים ל

וְעַתָּה, אֱלֹהֵי, לֹא שִׁמְעַתִּי לְקוֹלְךָ, וְהִלַּכְתִּי בַעֲצַת יָצָר הָרָע וּבְדַרְכֵי לְבִי, וּמֵאַסְתִּי בְטוֹב וּבְחִרְתִּי בְּרָע, וְלֹא דֵי לִי שְׁלֹא קִדְשְׁתִּי אֶת אֲבָרֵי אֶלָּא טְמֵאתִי אוֹתָם.

בְּרֵאתָ בִּי מִחַ וְלֵב וּבָהֶם חוֹשׁ הַמַּחְשָׁבָה לְחֹשֶׁב מַחְשְׁבוֹת טוֹבוֹת וְהַרְהוּרִים טוֹבִים, וְלֵב לְהַבִּין דְּבָרֵי קְדוּשְׁךָ, וְלְהַתְּפִיל לְוַלְבֹּד כָּל הַבְּרוּכוֹת בַּמַּחְשָׁבָה טְהוֹרָה, וְאֲנִי טְמֵאתִי אוֹתָם בְּהַרְהוּרִים רָעִים וּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת. (וְלֹא דֵי בּוּזָה, אֶלָּא שֶׁעַל יְדֵי הַרְהוּרִים רָעִים בָּאתִי לְיַדִּי הוֹצֵאוֹת זָרַע לְבַטְלָה, פֶּעַם בְּרָצוֹן וּפֶעַם בְּאַנְס, בְּטְמֵאת קְרִי הַמְּטֵמָא אֶת כָּל הַגּוּף, וּמֵהֶם בְּרֵאתִי מִשְׁחִיתִים וּמַחְבְּלִים הַנִּקְרָאִים נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם. אוֹי לִי כִּי תַחַת מַחְשְׁבוֹת טוֹבוֹת שֶׁיְכַלְתִּי לְבְרֹא עַל יְדִיָּהוּן מְלֵאכִים קְדוּשִׁים, שֶׁיְהִיוּ סִנְגוּרִים וּפְרַקְלִיטִים טוֹבִים עָלַי, תַּחְתִּיהֶם בְּרֵאתִי מִשְׁחִיתִים לְחַבֵּל בַּעֲצָמֵי, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: וְהַכַּחְתִּינוּ בְּשִׁבְטֵי אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בְּנֵי אָדָם:)

שמואל ב' ז

בְּרֵאתָ בִּי עֵינַיִם וּבָהֶן חוֹשׁ הָרְאוֹת לְרְאוֹת בְּהֵן מַה שֶׁפְּתוּב בַּתּוֹרָה, וּלְקַדֵּשׁ אוֹתָן בְּרֵאתִי כָּל דְּבָר שֶׁבְּקִדְשָׁה. הַזְהַרְתָּ בַּתּוֹרָתְךָ: וְלֹא

במדבר טו

תְּתוֹרוֹ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם: אוֹי לִי כִי הִלַכְתִּי אַחֲרַי עֵינַי וְטַמְאַתִּי אוֹתָן לְהִסְתַּכֵּל בְּכָל דְּבַר טְמָאָה.

בְּרַאת בִּי אֲזַנִּים לְשִׁמְעַ דְּבָרֵי קְדוּשָׁה וְדְבָרֵי תוֹרָה, אוֹי לִי כִי טַמְאַתִּי אוֹתָן לְשִׁמְעַ דְּבָרֵי נְבִלָה וְלִשְׁוֹן הָרַע וְדְבָרִים אֲסוּרִים. אוֹי לְאֲזַנִּים שֶׁבְּךָ שׁוֹמְעוֹת.

בְּרַאת בִּי פֶה וְלִשׁוֹן וְשִׁנַּיִם וְחִיד וְגִרוֹן, וְנִתַּת בָּהֶם פֶּחַ לְדַבֵּר בָּהֶם חֲמֵשׁ מוֹצְאוֹת הַאֲוִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל אֱלֹהֵי בֵּית, אֲשֶׁר בָּהֶן בְּרַאת שָׁמַיִם וָאָרֶץ וּמְלוֹאֲאִם, וּבָהֶן אֲרָגַת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וּבְכַח הַדְּבִיר הַבְּדִלְתָּ אֶת הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה, וְאִפְלוּ כְּבֵהֶמָה לֹא הֵייתִי, כִּי טַמְאַתִּי פִּי בְּדְבָרֵי נְבִלָה, בְּלִשׁוֹן הָרַע, בְּשִׁקְרִים, לִיִּצְנוּת, רְכִילוּת, מַחְלָקָת, מַלְבִּין פְּנֵי חֵבְרוֹ, מְקַלֵּל אֶת חֵבְרוֹ, מִתְּכַפֵּד בְּקִלּוֹן חֵבְרוֹ, דְּבָרֵי מִשְׁאֵל וּמִתֵּן בְּשַׁבָּת וְיוֹם טוֹב, בְּשָׁבוּעוֹת וּנְדָרִים.

בְּרַאת בִּי יָדַיִם וְחוֹשׁ הַמְּשׁוֹשׁ לְעֶסֶק בָּהֶן בְּמִצְוֹת, וְאֲנִי טַמְאַתִּי אוֹתָן בְּמִשְׁמוּשׁוֹיֶיךָ שֶׁל אֲסוּר, לְהַכּוֹת בְּאֲגוּרְךָ רִשְׁעִי וְלַהֲרִים יָד לְהַכּוֹת בֶּן אָדָם וּלְטַלְטֵל דְּבָרִים הַמְּקַצִּים בְּשַׁבָּת וְיוֹם טוֹב.

בְּרַאת בִּי רַגְלַיִם לְהֵלֵךְ לְכָל דְּבַר מִצְוָה, וְאֲנִי טַמְאַתִּי אוֹתָן בְּרַגְלַיִם מְמַהְרֹת לְרוּץ לְרַעָה.

מִשִּׁשְׁתֵּי אֶת כָּל אֲבָרַי וּמִצְאָתִי אוֹתָם בְּעֵלֵי מוֹמִין, מִכָּף רַגְלֵי וְעַד רֹאשֵׁי אֵין בִּי מֵתָם. בְּשִׁתִּי וּנְכַלְמַתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פְנֵי אֵלֶיךָ, כִּי בְּאֵלֶּה הָאֲבָרִים וְהַחוּשִׁים שֶׁחֲנַנְתָּנִי בָהֶם, וּבְכַח הַחַיִּים שֶׁהִשְׁפַּעְתָּ עֲלֵיהֶם תְּמִיד, בָּהֶם נִשְׁתַּמְשַׁתִּי לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֶיךָ וְלַעֲבֹר עַל רְצוֹנְךָ. אוֹי לִי וְאוֹי לְנַפְשִׁי.

וְלֵהִיּוֹת שִׁידְעָתִי שֶׁכִּמְעַט אֵין צְדִיק בְּאֲרֶץ אֲשֶׁר לֹא יִחַטָּא בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ בְּמִמּוֹן אוֹ בְּגוֹפּוֹ, בְּמַעֲשֵׂה אוֹ בְּדַבְּרוֹ פֶה, וְעַל זֶה דָּוָה לְבִי בְּקִרְבִּי, כִּי עַל חַטָּא שְׁבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד

שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ, וְעַל זֶה נִשְׁבַּר לִבִּי בְּקִרְבִּי וּרְחַפּוּ עֲצָמוֹתַי, כִּי אֶפְלוּ יוֹם הַמִּיתָה אֵינּוּ מִכְפָּר. לָכֵן אֲנִי מִפִּיל תְּחַנְתִּי לְפָנֶיךָ שְׂתַרְחַם עָלַי, וְתַתְּנֵנִי לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל בְּנֵי אָדָם. וְהִנְנִי מוֹחֵל בְּמַחִילָה גְמוּרָה לְכָל מִי שֶׁחָטָא נִגְדִי, בֵּין בְּגוּפוֹ וּבֵין בְּמַמּוֹנוֹ אוֹ שְׂדֵבֵר עָלַי לְשׁוֹן הָרַע, וְאֶפְלוּ הוֹצֵאת שֵׁם רַע, וְכֵן לְכָל מִי שֶׁהִזִּיק לִי בְּגוּפִי אוֹ בְּמַמּוֹנִי, וּלְכָל חַטָּאת הָאָדָם אֲשֶׁר בֵּין אָדָם לְחֲבֵרוֹ, חוּץ מִמַּמּוֹן אֲשֶׁר אוֹכַל לְהוֹצִיא עַל פִּי דִין, וְחוּץ מִמִּי שֶׁחָטָא כְּנֶגְדִי וְאָמַר: אֲחָטָא לוֹ וְהוּא יִמְחַל לִי. חוּץ מֵאלוֹ, אֲנִי מוֹחֵל בְּמַחִילָה גְמוּרָה, וְלֹא יַעֲנֵשׁ שׁוֹם אָדָם בְּסִבְתִּי. וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי מוֹחֵל לְכָל אָדָם, כֵּן תִּתֵּן אֶת חַנּוּי בְּעֵינַי כָּל אָדָם, שִׁימְחִלוּ לִי בְּמַחִילָה גְמוּרָה.

וְעַתָּה יְהוּה אֱלֹהֵי, גְלוּי וְיִדְוַע לְפָנֶיךָ, שְׁלֹא נִתְכַּוְּנְתִי בְּכָל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת לְהַכְעִיבְךָ וּלְמַרְדֵּךְ כְּנֶגְדְּךָ, אֲךָ הִלַּכְתִּי בְּעֵצַת יִצְרֵי הָרַע, אֲשֶׁר תָּמִיד בְּכָל יוֹם פּוֹרֵשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלִי לְלַכְדֵּנִי. וְאֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן תּוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ, בְּשֵׁל פְחִי לַעֲמֹד כְּנֶגְדּוֹ, וְעַמַּל הַפְּרִנָּסָה לְפָרְנֶס אֶת בְּנֵי בֵיתִי וְטְרַדַת הַזְּמַן וּמִקְרִיו הֵם הָיוּ בַּעֲזוּכֵי. וּלְפִי שֶׁכָּל זֶה גְלוּי וְיִדְוַע לְפָנֶיךָ, כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאַרְצָךָ, אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַחַטָּא: לָכֵן בְּרַחֲמֶיךָ קְדוֹת הַרְבִּים נִתְּתָ לָנוּ יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה, יוֹם אֲדִיר וְקָדוֹשׁ, יוֹם הַכְּפּוּרִים הַזֶּה הֵבֵא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, לְשׁוּב לְפָנֶיךָ וּלְכַפֵּר אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְטַהֵר אוֹתָנוּ מִטְּמֵאוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: כִּי־בִיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ:

וְעַתָּה רֵאֵה עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לָקַחְתָּ אוֹתָם לְךָ לְעַם, מִי בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל טְהוּרִים וְקָדוֹשִׁים הַמִּיחֲלִים וּמְצַפִּים לְמַחִילָתְךָ. בְּאֵנוּ בְּלֵב נִשְׁבַּר וְנִדְכָה, בְּעֵנִים וְדָלִים וְרָשִׁים, לְבַקֵּשׁ מִמָּךְ מַחִילָה וְסְלִיחָה וּכְפָרָה עַל כָּל מַה שֶׁחָטָאנוּ וְעָוִינוּ וּפָשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ. יְדַעְנוּ יְהוָה רִשְׁעָנוּ וְעוֹן אֲבוֹתֵינוּ. בְּשָׁנוּ וּנְכַלְמָנוּ לְהָרִים פְּגִינוּ אֵלֶיךָ, כְּבִשְׁתַּת גִּבּוֹ כִּי יִמְצָא: וְאֵיךְ נִפְתַּח פֶּה וְנָרִים רֹאשׁ, כִּי בָרַב עֲוִנוֹנוּ הַעֲבַרְנוּ מֵעַלְינוּ הַצֶּלֶם

קדלותו

ויקראטו

ירמיהב

הַקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְלַבֵּשׁ אוֹתָנוּ, אֲשֶׁר כָּל הַמַּזְיוּקִים וְהַמְקַטְרָגִים
 אֵינָם יְכוּלִים לְהַבִּיט בְּפָנָיו, כְּמָה שְׂכָתוֹב: וְרָאוּ כָּל־עַמֵי הָאָרֶץ, כִּי שֵׁם
 יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ, וְיִרְאוּ מִמֶּךָ: וְהַחֲלַפְנוּ אוֹתוֹ בְּצֶלֶם טָמֵא, וְלִבְשָׁנוּ
 בְּגָדִים צוּאִים, וְאִיךְ נִבּוֹא בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבוֹשׁ שֶׁק מְלַכְלֵךְ בְּצוּאָה.
 מִתְמַיְהִים אֲנַחְנוּ עַל נַפְשָׁנוּ אִיךְ נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת, כִּי הוֹצֵאנוּ
 נַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ מִהָעוֹלָם הַקָּדוֹשׁ וּבִרְחַנוּ לְמָקוֹם מְדַבֵּר צִיָּה וְצִלְמוֹת,
 לְמָקוֹם טָמֵאֵת הַקְּלָפוֹת.

דברים כח

וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבַת רְשָׁעִים, כְּמָה שְׂכָתוֹב: שׁוּבוּ
 שׁוּבוּ מִדְּרֻכֵיכֶם הָרָעִים, וְלִמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמַר: הַחֲפֹץ
 אַחֲפֹץ מוֹת רָשָׁע, נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה, הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרֻכָיו וְחִיָּה: עֲתָה
 שָׁמְנוּ אֶל לִבְנוֹ לְשׁוֹב, וְלִבּוֹא לְפָנֶיךָ בְּבִשְׂת פָּנִים. אָבִינוּ מְלַכְנוּ, רַחֵם
 עָלֵינוּ כְּרַחֵם אָב עַל בְּנוֹ שְׂמֹרֵד בְּאָבִיו וַיֵּצֵא מִבֵּיתוֹ, וּבְשׁוּבוֹ אֶל אָבִיו
 בְּבִשְׂת פָּנִים וּבְכִי וְצַעֲקָה וּמִתְנַפֵּל לְפָנָיו, מִדְּרַךְ הָאָב לְרַחֵם עַל בְּנוֹ.
 וְאִם עֲבָדִים אֲנַחְנוּ, הַמִּכָּה אֶת עַבְדּוֹ בִּיסוּרִים כְּשֹׁמֵרֵד בּוֹ, הִנֵּה כְּבוֹד
 לְקִינוֹ בְּשַׁעֲבוֹד מַלְכוּת וְיִסּוּרֵין שְׁבִיבוּ, אוֹ עֲנִיּוֹת וְצַעַר גְּדוֹל בְּנִים
 וּשְׂאֵר מְכֹאֲבוּים. יִסְרוּנוּ יְהוָה אֶךְ בְּמִשְׁפָּט, אֶל בְּאִפְךָ פֶן תִּמְעַטְנוּ.
 רַחֵם עָלֵינוּ וְצוּה לְמַלְאָכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הַמְּמַנִּים עַל הַטְּהָרָה, לְהַפְשִׁיט
 אֶת הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעָלֵינוּ וּלְטַהֵרנוּ מִכָּל חַטָּאתֵינוּ, כְּמָה שְׂכָתוֹב:
 הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעָלָיו: וְהַלְבֵּשׁ אוֹתָנוּ מַחֲלָצוֹת. וְכַתְּפֵלֵת דָּוִד
 הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם: הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׂעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי:
 לֵב טָהוֹר בְּרָא לָנוּ אֱלֹהִים, וְרוּחַ חֲדָשָׁה תִתֵּן בְּקִרְבָנוּ. וְאִם פֶּשַׁעֵנוּ
 וּמַרְדָּנוּ כְּמַדַּת בְּשׂוֹר וְדָם, אֶתָּה עֲשֵׂה כְּמַדְתְּךָ לְמַחֵל וּלְסִלַּח. וְאֶל
 יַעֲבָבוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ מִלְּשׁוֹב לְפָנֶיךָ, כְּמַדְתְּךָ לְקַבֵּל שָׁבִים. וְחִזֵּק לִבְנוֹ
 בְּתוֹרַתְךָ וּבִירְאָתְךָ, שְׁתֵּהִיָּה יְרֵאָתְךָ תְּמִיד קְבוּעָה בְּלִבְנוּ. וְטִהַר
 רְעִיּוֹנָנוּ וּמַחֲשָׁבוֹתֵינוּ לְעַבּוֹדְתְּךָ. וְרֵאֵה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי, כִּי מִתְנַחֵם אֲנִי
 עַל מַעֲשֵׂי הָרָעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבּוֹכָה וּמִתְאוֹנֵן וּמִתּוֹדָה

יחזקאל לג

יחזקאל יח

זכריה ג

תהלים נא

עליהם, ואומר: חטאתי עויתי פשעתי לפניך. וקבל תשובתי בתוך תשובת כל עמך ישראל השבים לפניך בכל לבם, כי גם אני מבני אברהם יצחק ויעקב. ואל יעבבו עונותי הרבים מלשוב לפניך בכל לב. וזבני שאשוב לפניך בלב שלם ולהתחרט על עונותי חרטה גמורה, ולעזוב מעשי הרעים עזיבה עולמית. ורחם עלי והצילני עד עולם מכל חטא ועון, כי לולא רחמיך וחסדיך אי אפשר לעמד נגד היצר הרע, אשר הוא בוער באש בעצמותי, ולכן רחם עלי ותן בי כח לעמד בנגדו. כמו שאמרו החכמים והצדיקים בדברי קדשם, הבא לטהר מסייעין אותו.

והנה אני מקבל עלי קדשת יום הכפורים, ולהתענות בו בחמשה ענויים שצוית לנו על ידי משה עבדך בתורתך הקדושה: אכילה ושתיה, רחיצה, סיכה, נעילת הסנדל, תשמיש המטה, ולשבת ביום הקדוש הזה מכל מלאכה. ועל ידי ענוי מאכילה ושתיה, תכפר לנו מה שחטאנו באכילות ושתיות אסורות. ועל ידי ענוי מרחיצה וסיכה, תכפר לנו מה שחטאנו בתענוגים בימי החל, ובפרט תענוגים האסורים. ועל ידי ענוי מנעילת הסנדל, תכפר לנו מה שחטאנו ברגלים הממהרות לרוץ לרע, ואת אשר עברנו על עשרים וארבעה דברים שבית דין מנדין עליהם, ונתחייבנו להיות יחפי רגלים כמנדים. ועל ידי ענוי מתשמיש המטה, תכפר לנו מה שחטאנו (ופגמנו בברית קדש בטמאת קרי ובהוצאת זרע לבטלה, ומה שבעלנו בעילות אסורות). ועל ידי חמש תפלות ותחנונות ובקשות, יתקן מה שפגמנו בחמש מוצאות הפה: החיך, והגרון, והלשון, והשנים, והשפתים, שמהם יוצא הדבור, וטמאתי אותם בכל הדברים האסורים ונדרים ושבועות. ועל ידי חבוק ונשוך ספר התורה, ועל ידי זכות התפלות שנתפלל ביום הקדוש הזה, יעלו ויבואו ויגיעו ויצטרפו עמהן כל התפלות שהתפללנו בכל השנה בלא כונה, ויהיו כלן נכללות

בְּתַפְלוֹת הַיּוֹם הַזֶּה, וַיִּגְעוּ לְרֹאשׁךָ לְהִיּוֹת עֵטְרָה לְרֹאשְׁךָ בְּכָל־
 תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל. וְעַל יְדֵי דַמְעוֹת עֵינַי, יִתְקַן מִה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּרֹאֵית עֵינַיִם
 בְּכָל דְּבַר טָמֵא. וְעַל יְדֵי רְתִיחַת גּוֹפְנֵנו עַל יְדֵי הַתְּעֵנִית וְהַתְּפִלוֹת,
 יִתְקַן מִה שֶׁהִרְתַּחְנוּ רַמְ"ח אַבְרִינוּ וּשְׁס"ה גִּידֵינוּ בְּאִישׁ שֶׁל יֵצֵר הָרַע.
 וּבַמְעוֹט חֲלַבְנוּ וְדַמְנוּ עַל יְדֵי הַתְּעֵנִית, יְכַפֵּר כָּל מַה שֶׁחָטְאנוּ וְשָׁעוּנוּ
 וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ, וְתִהְיֶה נַחֲשֻׁבֶת לְפָנֶיךָ הַתְּעֵנִית כְּאִלוֹ הַקְּרִבְנוּ אֶת
 גּוֹפְנֵנו עַל גְּבֵי הַמְּזֻבָּח, וְתִקְבַּל לְפָנֶיךָ לְרִיחַ נִיחּוּחַ בְּקָרְבָן וּבְעוֹלָה.

וְהִנֵּה יָדַעְנוּ כִּי אֲנַחְנוּ מַחֲיִבִים לְהַתְּעַנּוֹת עַל פִּי תְקוּנֵי הַתְּשׁוּבָה עַל
 כָּל חֲטָא, וְלִסְגֹף אֶת גּוֹפְנֵנו בְּתְשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל נֶגֶד מַה שֶׁהִתְעַנֵּגְנוּ
 בַּעֲבֻרוֹת. אַךְ גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ, שְׂאִין בָּנוּ כֹּחַ לְהַתְּעַנּוֹת אִפְלוּ עַל
 חֲטָא אֶחָד וּמִכָּל שֵׁבֶן עַל כָּל עוֹן וְעוֹן, כִּי רַבּוּ עוֹנוֹתֵינוּ מִלְּסֹפֵר וּכְשֶׁל
 כַּחֲנוּ. וְלָכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שֶׁיְהִיָּה צוּם הַתְּעֵנִית
 בַּיּוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, יוֹם הַכְּפוּרִים הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, כְּפָרָה עַל כָּל
 עוֹנוֹתֵינוּ.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, הַרוֹצֵה בְּתֵשׁ וּבֵת
 רְשָׁעִים, שֶׁתִּתֵּן בְּלִבְנוּ וּבְלֵב כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶהְבֶּתְךָ וַיְרֵאתְךָ
 לְיִרְאָה אוֹתְךָ כָּל הַיָּמִים. וּבְתוֹכָם תִּרְחַם עַל פּוֹשְׁעֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 וְתֵן בְּלִבָּם פֶּחַד הַדָּר גְּאוּנְךָ, וְהַכְנַע לִבָּם הָאֵבֶן וַיִּשׁוּבוּ לְפָנֶיךָ בְּלֵב
 שְׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּ עַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ, לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח. גַּם כִּי
 הִרְבוּ אֲשַׁמָּה לְפָנֶיךָ עַד שֶׁנִּנְעְלוּ בְּפָנֵיהֶם דְּרָכֵי תְשׁוּבָה, אֶתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים חָתוּ לָהֶם חֲתִירָה מִתַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וּקְבַלְם בְּתְשׁוּבָה. וְרַחֵם
 עָלֵינוּ וְתֵן בָּנוּ כֹּחַ לְעַבֵּד אוֹתְךָ כָּל הַיָּמִים, וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ כָּל הַמְּנִיעוֹת
 וְהַסְּבוֹת הַמוֹנְעוֹת אוֹתָנוּ מִלְּעַבֵּד אוֹתְךָ, כִּי אֶתָּה יִצְרַתְנוּ וְתִדַּע
 כָּל מַחְסוּרֵי בְּנֵי אָדָם וְטַבְעֵם הַמְּבַלְבְּלִים אוֹתָם מִעֲבוֹדְתְךָ, וּבִידְךָ
 לְהִסִּירָם וּלְמַנְעֵם. וְלֹא תִטְרֹף עָלֵינוּ אֶת הַשְּׁעָה עַד שֶׁנִּשׁוּב לְפָנֶיךָ
 בְּלֵב שְׁלֵם, וְנִהְיֶה כָּל יְמֵינוּ בְּתְשׁוּבָה וּמַעֲשֵׂים טוֹבִים, עַד סוֹף הַרְגָע

האחרון, אשר יהיה לרצון לפניך לאסוף את נשמותינו אליך, אז יהיו כל מחשבותינו דבוקות בשם, ואז תצא נשמתנו בקדשה ובטהרה, ואז נזכה לעלות ממטה למעלה ולהשפיע שפע בכל העולמות ממעלה למטה. ותן בנו כח להתענות ביום הקדוש הזה, ולהשלים התענית בכל חמשת הענויים, ושלא יגרמו מעשינו להיות נכשלים חס ושלום בשום אחד מן חמשת הענויים, כי כלנו בני אברהם יצחק ויעקב ידידיך. וזכנו לגדל בנינו לתורה ולמעשים טובים, ולא יתפסו חס ושלום בעונותינו. וחתמנו בספר חיים טובים של יראי שמך, חיים שנעבד אותך בלב שלם, חיים שלא נכשל חס ושלום בשום חטא ועון ואשמה, חיים של פרנסה בנחת ובכבוד ובהתרו, ולא תטרידנו הפרנסה בטרידת הזמן, ותן לנו פרנסה בהשקט ושלווה, כדי שיהיה לבנו פנוי לעבודתך. וטהר רעיונינו ומחשבותינו כדי שנהיה דבוקים בך תמיד.

ובכן יעלו ויבואו ויגיעו ויראו וירצו וישמעו תפלותינו. קבל רנת עמך, שגבנו טהרנו נורא. ותוציא כל הניצוצות הקדושים שנפלו לקלפה על ידי חטאתינו. ועל ידי קדשת יום הכפורים יתעוררו מדותיך, הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ, לך יהוה הממלכה: אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: ותתפשט עליהם קדשת יום הכפורים לכפר עלינו, כמה שכתוב בתורת משה עבדך: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם, מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידנינו בוננה עלינו, ומעשה ידנינו בוננה: ותעביר ממטלת ודון מן הארץ, ומלך על כל העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך, ותן שמחה לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי:
אמן, בן יהי רצון.

דברי הימים
א' כט
תהלים צו

ויקרא טו

תהלים צ

תהלים יט

יש המוסיפים גם את 'סדר וידוי הגדול' לרבי נסי אלנהרואני מתקופת הגאונים
(הנוסח על פי מחזור 'אהלי יעקב').

רבונו של עולם, קדם כל דבר, אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראש. כי
מפני שעונותי רבו מלמנות, וחטאתי עצמו מספר, וכמשא כבד יכבדו ממנו,
מתודה אני לפניך יהוה אלהי בכפירת ראש, בכפירת קומה, בכניעת חיל,
בחלישות כח, בשבירות לב, בנמיכות רוח, בקדה, בכריעה, בהשתחויה,
באימה, בבעתה, ברדת, בזיע, בחלחול, ביראה, במורא. ואומר אני לפניך
יהוה אלהי מקצת מעשי הרעים, ומדרכי המכערים וממעללי המקלקלים.
לאמרם אי אפשר לבררם אין בי כח לגלותם לא אעצר חיל, לדברם לא
אדעם, להגידם איני כדאי, ולתבע עליהם סליחה ומחילה וכפרה. מה אני
מה חיי, אני הבל וריק, אני רמה ותולעה, אני עפר ואפר. בוש אני מחטאי,
ומכלם אני מפשעי. אין לי פתחון פה להתודות לפניך, גדול עוני מנשא,
עצמו פשעי מספר. בשתי וגם נכלמתי, בגנב הנמצא במחתרת.

רבונו של עולם, אם עמדתי לפרש את חטאי ולבארם, יכלה הזמן והם לא
יכלו. על איזה מהם אתבע, ועל איזה מהם אבקש, ועל איזה מהם אתודה.
על הכלל או על הפרט, על הנסתרות או על הנגלות, על הראשונות או על
האחרונות, על החדשות או על הישנות, על הטמונות או על הנודעות, על
הנופרות או על הנשכחות ממני. יודע אני בעצמי שאין בי לא תורה ולא
חכמה, לא דעת ולא תבונה, לא צדקה ולא ישירות ולא גמילות חסדים.
אבל אני סכל ולא יודע, בער ולא מבין, גולן ולא נאמן, חייב ולא זכאי,
רשע ולא צדיק, רע ולא טוב. וכל מעשים רעים עשיתי, וגם עברות רעות
עשיתי. ואם אתה דן אותי במעשי, או לי, וי לי, אהה עלי, אויה על נפשי.
ואם תבקש לנקותי במטהר וכמצרף כסף, לא ישאר ממני מאומה. כי אני
כקש לפני אש, וכעצים יבשים לפני האור, כסף סיגים מצפה על חרש,
הבל הבלים אין בו ממש.

במה אקדם, או מה רפואה אבקש. כבן סורר ומורה הייתי, כעבד מורד
על אדוני, בתלמיד חולק על רבו. את אשר טהרת טמאתי ואשר טמאת
טהרתי, את אשר הרתת אסרתי ואשר אסרת הרתתי, את אשר אהבת

שנאתי ואשר שנאת אהבתי, את אשר הקלפת החמרתִי ואשר החמרתִי
 הקלתי, את אשר קרבת רחוקתי ואשר רחקת קרבותי. אך לא להבעיטך
 נתפונתי, ובעזות מצח באתי לבקש סליחה מלפניך. שמתני פני כפלב,
 העזתי מצח בזונה, וגשתי לפניך בבשת פנים. וכן כתוב: ומצח אשה זונה
 היה לך, מאנת הכלם:

רבנו של עולם, לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתודה, כי אם בעדי ובעד
 קהליך העומדים לפניך, ואף על פי שאיני ראוי ולא זכאי להתודות על
 עצמי, וכל שכן על אחרים. אבל כי דרכך להאריך אפק, ומדתך להעביר
 קצפת, ומנהגך לרחם על בריותיך, וביותר לשבים אליך ומודים לפניך,
 ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם, ולא מכסים אותם. שכן כתוב: מכסה
 פשעיו לא יצליח, ומודה ועזב ירחם: ומציל את נפשו מדינה של גיהנם.

רמיה ג
משלי כח

רבנו של עולם, מנהג בית דינך הצדק לא כמנהג בתי דינין של בני
 אדם. שמדת בני אדם, כשהוא תובע את חברו בממון אל הבית דין או
 אל השופט, אם יכפר ינצל מן הממון, ואם יודה מתחייב לתן. ובית דינך
 הצדק לא כן הוא, אלא אם יכפר אדם אוי לו ואוי לנפשו, ואם מודה
 ועזב אתה מרחמהו.

רבנו של עולם, לולי חטאינו ופשעינו, לא היינו בושים ונכלמים, ועל מה
 היינו מתודים, כי אי אפשר לו לאדם לבקש על חטא והוא לא חטא, ולא
 יודע עו רחמיך אלא בהעבירך חטאת יראיך. ולא על עצמי בלבד אני
 מתודה, כי אם בעדי ובעד כל קהליך.

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתסלח ותמחל לנו על
 כל עונותינו ופשעינו, ותכפר לנו על כל חטאתינו.

כל נדרי

"טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלים" (קהלת ה, ד).

מוציאים שני ספרי תורה ומוסרים אותם לשני אנשים המתנייצבים משני צדי שליח הציבור. שליח הציבור אומר 'אור זרע' שלוש פעמים (קיצור שלי"ה; ויש המוסיפים על מספר זה).

אור זרע לצדיק ולישירי לב שמחה:

תהלים צו

שליח הציבור אומר שלוש פעמים (יכלבו, סח):

עַל דַּעַת הַמָּקוֹם, וְעַל דַּעַת הַקְּהָל
בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה
אָנוּ מַתִּירִין לְהַתְּפִיל עִם הָעִבְרִיָּים.

שליח הציבור אומר שלוש פעמים:

כל נדרי

וְאֶסְרִי וּשְׁבוּעֵי וַחֲרָמֵי וְקוֹנָמֵי וְקְנוּסֵי וְכַנּוּיֵי
דְּאֵנְדְּרָנָא, וְדֵאֲשַׁתְּבַעְנָא, וְדֵאֲחַרְיִמְנָא וְדֵאֲסַרְנָא עַל נַפְשַׁתְנָא

(מיום כפורים שעבר עד יום כפורים זה)

(ו) מיום כפורים זה עד יום כפורים הבא עלינו לטובה.

בְּכֻלָּהוֹן אַחַרְטָנָא בְּהוֹן, בְּלָהוֹן יְהוֹן שְׁרוֹן.

שְׁבִיקוּן, שְׁבִיתוּן, בְּטִלִין וּמְבַטְלִין

לָא שְׁרִירִין, וְלָא קִיָּמִין.

נְדָרְנָא לָא נְדָרֵי

וְאֶסְרָנָא לָא אֶסְרֵי

וּשְׁבוּעַתְנָא לָא שְׁבוּעוֹת.

שליח הציבור אומר שלוש פעמים, ואחריו הקהל:

במדבר טו

וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִגְד הַגֵּר בְּתוֹכָם
 פִּי לְכָל־הָעַם בְּשִׁגְגָה:

שליח הציבור:

במדבר יד

סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה כַּגֹּדֶל חַסְדְּךָ
 וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנְּהַה:
 וְשֵׁם נֹאמֵר

והקהל אומר שלוש פעמים:

וַיֹּאמְרוּ יְהוָה, סְלַח־תִּי כְדַבְּרְךָ:

שליח הציבור מברך 'שֶׁהַחֲיָנוּ' בקול, וכל יחיד מברך בלחש ומסיים לפני שליח הציבור כדי להספיק לענות אמן. נשים שכבר בירכו 'שֶׁהַחֲיָנוּ' בומן ההדלקה, לא יברכו שנית ('שער הציון' תריט, ז).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 שֶׁהַחֲיָנוּ וְקִיַּמְנוּ, וְהִגִּיעֵנוּ לְזַמַּן הַזֶּה.

אם יום הכיפורים חל בשבת, ממשיכים בעמ' 45.
 (ובבתי כנסת המתפללים בנוסח ספרד, ממשיכים 'מזמור לדוד' למטה);
 ואם חל ביום חול, ממשיכים 'בְּרַכְוִי' בעמ' 47

תהלים כט

מְזִמּוֹר לְדָוִד, הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלִים, הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד
 שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם, אֵל־הַכְּבוֹד
 הַרְעִים, יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּכַּת, קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר: קוֹל יְהוָה
 שֹׁבֵר אַרְזִים, וַיִּשְׁבֶּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל, לְבָנוֹן וְשִׁרְיֹן
 כְּמוֹ בְּדָאמִים: קוֹל־יְהוָה חִצֵּב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲוִיל מְדַבֵּר, יַחֲוִיל
 יְהוָה מְדַבֵּר קִדְשׁ: < קוֹל יְהוָה יַחֲוִיל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרֹזת, וּבְהִיכְלוֹ, כְּלוֹ
 אִמֹר כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוֹל יֹשֵׁב, וַיִּשָּׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן,
 יְהוָה יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אָנָּא, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה. קַבֵּל רַנַּת עַמְךָ, שִׁגְבְּנוּ, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא.
 נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יַחֲוִידְךָ כְּבִבַּת שְׁמַרְם. בְּרַכֵּם, טַהֲרֵם, רַחֲמֵם, צְדָקְתְךָ תְּמִיד גְּמִלֵם.
 חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרַב טוֹבְךָ נַחַל עֲדַתְךָ. יַחֲוִיד גְּאֹה, לְעַמְּךָ פְּנֵה, וּזְכִירי קְדֻשַׁתְךָ.
 שׁוּעַתְנוּ קַבֵּל וְשִׁמְעַ צַעֲקַתְנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת.
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.